

на крайморието; знакометъ на варварството имъ бѣхъ останжли тамо, както и първо; и мене мя обзе едно таквозъ негодованіе щото сънувахъ разорснія и заколенія противу тѣзи человѣкоѣдцы. Между това минажж ся петнадесетъ мѣсеца безъ да видѣш пакъ ни най-малкѣ дирѣ отъ тѣзи канибалци.

## ГЛАВА XXIX.

*Погибаніето на единъ Испанскій корабъ  
близу до островътъ.*

Около срѣднята на Маія една нощъ станж една голѣма бура. Стори ми ся че чухъ на морето грѣмъ отъ пушкало, вѣзлѣзвамъ тутакъ си на канаржтѣ отгорѣ, гледамъ свѣтлина, и слѣдъ малко чухъ ново грѣмнованіе. Отъ това заключавахъ, че нѣкой корабъ ся намѣрва въ примѣждіе; наладохъ голѣмъ огнь на върхътъ канаржтѣ. Трете грѣмнованіе отъ пушка, и слѣдъ него счухъ ся едно слѣдъ друго много още други таквызы, все отъ кѣмъ онѣзъ странж. Задържахъ огньтъ си прѣзъ всичкѣтѣ нощъ и много рано завтекохъ ся кѣмъ онѣзъ странж